

Võõrkeele ainekava lihtsustatud õppekavale

1. Üldalused	2
1.1 Valdkonnapädevus	2
1.2 Ainetundide jaotus	2
1.3 Konkreetsem lõiming, kõigi üldpädevuste saavutamine ja kõigi õppekava läbivate teemade käsitlemine ainevaldkonnas	2
1.4 Hindamise erisused	6
1.5 Õppekorralduse erisused	7
2. Ainekava	8
2.1 Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud	8
2.2 Õppetegevus 5. klassis	8
2.3 Õppetegevus 6. klassis	10
2.4 Õppetegevus 7. klassis	10
2.5 Õppetegevus 8.-9. klassis	11

1. Üldalused

1.1 Valdkonnapädevus

1.2 Ainetundide jaotus

Võõrkeelena õpetakse Kajamaa Koolis LÕK õppekava järgi õppivatele õpilastele inglise keelt. A-võõrkeele õppimist alustatakse II kooliastme 5. klassist. Ainekava on koostatud arvestusega, et kirjeldatud õpitulemused on saavutatavad heal tasemel järgmise tunnijaotuskava korral:

Õppeaine	II kooliaste	III kooliaste
Inglise keel	4	6

Inglise keele arvestuslikud nädalatunnid klassiti on järgmised:

Inglise keel	5. klass	6. klass	7. klass	8. klass	9. klass
Tunde nädalas	2	2	2	2	2

1.3 Konkreetsem lõiming, kõigi üldpädevuste saavutamine ja kõigi õppekava läbivate teemade käsitlemine ainevaldkonnas

1) Õpilastes kujundatavad üldpädevused inglise keele õppes on:

kultuuri- ja väärtuspädevus – õpilane tunneb mõningaid ingliskeelsete riikide tavasid ja käitumisnorme; tervitab, palub, tänab ja jätab nägemiseni vastavalt kehtivatele moraalinormidele; võrdleb end ja meie tavasid ingliskeelsete maade inimeste ja kommetega; nimetab meie ja nende tähistatavaid pühasid, leiab ühisosa ja erinevusi; kirjeldab, millised ingliskeelsete riikide tavad talle meeldivad ja millised mitte;

- 2) sotsiaalne ja kodanikupädevus – õpilane oskab end inglise keeles tutvustada ja saab hakkama igapäevaeluks vajalike toimingutega; ta oskab rääkida endast ja oma kodumaast inglise keeles; tunneb lihtsamaid ingliskeelsete riikide tavasid ja käitumisnorme ning sätib oma käitumist sellele vastavalt; teeb koostööd klassi- ja rühmakaaslastega võõrkeelsetes situatsioonides; selgitab oma eelistusi ja aktsepteerib kaaslaste eriarvamusi; argumenteerib oma valikute üle;
- 3) enesemääratluspädevus – õpilane räägib endast inglise keeles, kirjeldades oma tugevusi ja nõrkusi (mida oskab hästi ja mida veel mitte); oskab küsida inglise keeles nõu ja pakkuda abi;
- 4) õpipädevus – õpilane korrastab oma õppekeskkonna; teostab lihtsamaid ingliskeelseid internetiotsinguid soovitud info leidmiseks; koostab õppimiseks kavasid ja järgib neid; seostab inglise keeles õpitut teistes ainetes omandatuga, lahendab probleeme; kirjeldab, mida ta oskab (hästi) ja mida peaks veel omandama;
- 5) suhtluspädevus – õpilane valib situatsioonile sobiliku kõneviisi ja väljendid, arvestades olukordi ja suhtluspartnereid (ametlik ja mitteametlik suhtlus); tutvustab ennast ja kirjeldab oma seisukohti; loeb ja mõistab lihtsamaid teabe- ja tarbetekste ning ilukirjandust; kirjutab postkaarte ja sõnumeid;
- 6) matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalane pädevus – õpilane tunneb väiksemate arvude ingliskeelseid nimetusi, nimetab lihtsamaid kujundeid ja kirjeldab nende omadusi inglise keeles; õpilane mõõdab erinevaid näitusid ja kirjeldab tulemusi ingliskeelsete väljendite abil; kasutab ingliskeelseid rakendusi ja veebilehti eesmärgipäraselt; teostab infootsinguid;
- 7) ettevõtlikkuspädevus – õpilane algatab oma teadmiste ja oskuste vastavaid tegevusi; lahendab probleeme inglise keele tundides omandatud teadmisi kasutades; kirjeldab oma eesmärke ja plaane; juhib meeskonnatööd ja lööb teiste algatatud ettevõtmistes kaasa;
- 8) digipädevus – õpilane kasutab internetiotsingut ja veebisõnastikku; rakendab tundides vajalikke digivahendeid eesmärgipäraselt; loob, muudab, salvestab ja kustutab visuaalset materjali; valib endale ja olukorrale sobivad digivahendid ning kasutab neid eesmärgipäraselt; oskab kaitsta oma privaatsust ja isikuandmeid; suhtleb veebikeskkondades viisakalt.

Elukestev õpe ja karjääri kujundamine

Inglise keele õppimise läbi avaneb õpilasel täiendav võimalus end arendada ja oma karjäärivõimalusi suurendada. Keeleõpe annab oskused võõrkeeles suhelda, koostööd teha, infot otsida, aga ka läbi meelelahutuse ja mängu uusi oskuse omandada. Paljud noored on juba enne formaalse võõrkeeleeõppe algust inglise keelega kokku puutunud, kuid selle õppimine aitab kaasa eesmärkide püstitamisele ja süsteemsele tegutsemisele nende saavutamiseks. Õpilane õpib muuhulgas tundma ja kirjeldama ameteid, mille

nimetus on eesti keeles kasutusel võõrkeelse laenuna. Ainetundides tutvustatakse ameteid ja erialasid, mis on seotud võõrkeeleoskusega.

Keskkond ja jätkusuutlik areng

Võõrkeeletundides arendab õpilane keskkonnateemadega tutvudes oma sõnavara ja laiendab silmaringi. Ainetundides kirjeldatakse inimese ja keskkonna omavahelisi seoseid ning seda, kuidas õpilane ise oma ümbritsevat keskkonda mõjutab. Arutletakse probleemide üle kodukohas ja kaugemal, kirjeldatakse ja hinnatakse oma tarbimisvalikuid ja eluviise, võrreldakse neid ingliskeelsete rahvaste omadega.

Kodanikualgatus ja ettevõtlikkus

Õpilane väljendab oma seisukohti, osaleb aruteludes ja otsuste langetamisel. Ta algatab paaris- ja rühmatöid, teeb kaaslastega koostööd ja võtab vastutuse enda tehtu eest. Õpilane kirjeldab oma eelistusi, erinevate tuttavate nähtuste eeliseid ja puuduseid inglise keeles, teeb ettepanekuid, annab soovitusi ning reageerib neile adekvaatselt.

Teabekeskond ja meediakasutus

Inglise keele tundides otsitakse infot nii raamatutest, internetist kui üksteiselt. Kesksel kohal on info puudumise tuvastamine ja selle likvideerimine. Tundides õpitakse, kuidas suhelda eakaaslastega ja kuidas endast vanemate inimestega ning milliseid suhtlusvõtteid kasutada kirjalikus suhtluses. Õpitakse mõistma eri vormides infot (pildil, tabelis, helina jne) ja suhtuma sellesse kriitiliselt.

Tehnoloogia ja innovatsioon

Õpilane harjutab postkaartide ja e-kirja saatmist ning infootsingut arvutis ja nutiseadmetes. Kirjeldatakse ja analüüsitakse tehnoloogiat meie eludes. Õpilane arutleb erinevate vahendite üle, valib individuaalseks või rühmatöökso sobivaima kanali.

Tervis ja ohutus

Inglise keele tundides arutletakse tervislike eluviiside nagu piisav uni, liikumine ja toitumine üle. Õpilane kirjeldab ja hindab oma harjumusi. Õpitakse küsima ja pakkuma abi, kirjeldatakse ohutusvahendeid ja harjutatakse abi kutsumist ohuolukordades. Tundides käsitletakse teemasid nagu liiklus- ja veeohutus, aga ka vaimne heaolu.

Väärtused ja kõlblus

Õpilane harjutab ingliskeelsete riikide kommetele vastavat käitumist nagu tervitamine ja hüvastijätt, aga ka palumine ja pakkumine, ettepanekute tegemine ja kutsetele vastamine. Kirjeldatakse klassis, koolis ja peres kehtivaid reegleid ning arutletakse nende üle. Tähtsal kohal on erinevate situatsioonide läbimängimine ja analüüs, et soovitud käitumisnormid kinnistuksid ja kujuneks arusaam, miks teatud käitumine ei ole lubatud.

Eesti keel

Võõrkeeleeõpetus tugineb eesti keele kui õpilase emakeele oskusele. Ainetundides toimub pidev võrdlus ja kõrvutamine emakeele ning selle reeglitega, alustades tähestike sarnasuste ja erinevustega ning lõpetades hääldamise ja grammatikaga. Tugevasti tuginetakse õpilase eelnevatele teadmistele ja oskustele. Koos inglise keele õppega toimub eesti keele tundides õpitu kinnistamine.

Matemaatika

Inglise keele tundides õpitakse numbreid ja väiksemaid arve nii lugema kui kirjutama. Kirjeldatakse erinevaid geomeetrilisi kujundeid ja nende omadusi. Tegeletakse arvutamise, loendamise, võrdlemise ja mõõtmisega. Inglise keele õppes lahendatakse loogikaülesandeid ja sõnavara õppides arendatakse mälu. Tõlgendatakse erinevaid arvandmeid, analüüsitakse erineval kujul antud infot.

Loodusõpetus

Võõrkeeletundides kirjeldatakse loodusõpetusest tuttavaid olendeid, paiku ja nähtusi uues keeles. Õpitakse rääkima loomadest-lindudest ja loodusnähtustest nii Eestis kui välismaal. Oma kodukoha kirjeldamisel tuginetakse tugevasti loodusõpetuse tundides õpitule. Kirjeldatakse aastaaegu ja nende vaheldumist, tegevusi, millega Eestis ja välismaal eri aastaegadel võimalik tegeleda on.

Ajalugu

Inglise keele tundides õpitakse ajaloost tuttavaid paiku ja inimesi õigesti hääldama. Oluline ühistegur on teiste rahvaste mineviku ja kultuuri tundmaõppimine ning analüüs, sarnasuste ja erinevuste võrdlemine, tavade kirjeldamine. Lisaks õpitakse inglise keele tundides ajatelje loomist ja kasutamist.

Inimeseõpetus

Keeleõppes on kesksel kohal samad teemad nagu inimeseõpetuses. Õpitakse kirjeldama ja analüüsima iseennast, oma peret ja ümbritsevat keskkonda. Omandatakse teadmised nädalapäevade, kuude ja aastaegade kohta.

Muusika

Õpilased tegelevad inglise keele tundides võõrkeelse muusika kuulamise, tõlkimise ja mõistmisega. Arutletakse muusika rolli üle meie eludes ja kirjeldatakse erinevaid muusikastiile ning oma eelistusi.

Tööõpetus

Võõrkeeleeõpe annab võimalused infootsinguga leida uusi tehnoloogilisi lahendusi oma ideede elluviimiseks või tutvuda olemasolevate näidistega (nt tootearendus, arhitektuur, tehnika). Võimalik on teostada retsepte või otsida mustreid. Inglise keele valdamine võimaldab teha rahvusvahelist koostööd. Inglise keel on abiks rahvusvaheliste standardite ja regulatsioonide mõistmisel ja tõlgendamisel.

Kunstiõpetus

Võõrkeeletundides arendatakse verbaalset eneseväljendusoskust, diktsiooni ja infokanalite kasutamise oskust. Tundides kasutatakse õppevahenditena nii pilte, fotosid, muusikat, teatri- kui filmikunsti. Tegeletakse käelise tegevusega nagu postkaartide ja kutsete meisterdamine. Materjalidena kasutatakse ilukirjandust ja luulet.

1.4 Hindamise erisused

Hindamine on õppeprotsessi osa, mille kaudu toetatakse õpilase õppimist ja arengut. Hindamisel saadakse ülevaade õpitulemuste saavutatusest ja õpilase individuaalsest arengust ning toetatakse selle kaudu õpilase kujunemist positiivse minapildi ja adekvaatse enesehinnanguga ennastjuhtivaks õppijaks, tekitatakse huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luuakse alus elukestvate võõrkeeleeõppele. Hindamise abil saab õppija tagasisidet oma edenemise kohta õppimisel ja õpistrateegiate valikuteks. Õpetaja saab teavet oma õpetamise tulemuslikkuse kohta ning sisendit nii õppetegevuse kui ka iseenda pädevuste arendamiseks. Rakendatakse nii diagnostilist, kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida esitatakse nii sõnaliste hinnangute kui ka numbriliste hinnatena. Diagnostilise hindamise käigus selgitatakse välja õpilaste eelteadmiste ja oskuste tase, ainealased väärarusaamad ja spetsiifilised õpiraskused, et kavandada järgnevat õppimist ja õpetamist. Õppeprotsessi käigus rakendatakse kujundavat hindamist, kus õpilane saab suulist ja kirjalikku tagasisidet nii õpetajalt kui ka kaasõpilastelt oma õpitulemuste saavutamise taseme ning tugevate külgede ja arenguvõimaluste kohta. Kokkuvõttev hindamine toimub õppeperioodi või mahuka õppeteema lõpul, et kontrollida õppetöös

püstitatud eesmärkide saavutamist ja riikliku õppekavaga sätestatud õpitulemuste saavutatust. Kokkuvõttev hinne võib kujuneda õppeperioodi jooksul toimunud hindamise tulemusena, seejuures arvestatakse, et hinnatel võib sõltuvalt töö mahust ja raskusastmest olla erinev kaal. Alates esimesest kooliastmest kaasatakse õpilane hindamisprotsessi nii oma töö hindamisel kui ka kaasõpilaste tagasisidestamisel. Õpilasele on õppeprotsessi alguses teada, mida ja millal hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ning millised on hindamise kriteeriumid. Õpilast suunatakse õppeprotsessi käigus oma õppimist ja püstitatud eesmärkide saavutamist analüüsima ja reflekteerima. Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest, hindamise nõuded ja korraldus, sh mittenumbrilise hindamise kasutamine ja mujal õpitu arvestamine täpsustatakse kooli õppekavas.

1.5 Õppekorralduse erisused

Kool korraldab õppe:

- 1) viisil, kus luuakse üksteist austav, vastastikku hooliv ja toetav, turvaline, kiusamis- ja vägivallavaba õppekeskkond, mis rajaneb usalduslikel suhetel, sõbralikkusel ja heatahtlikkusel 4 ning kus märgatakse ja tunnustatakse kõiki õpilase pingutusi ja õpiedu;
- 2) soovitatavalt rühmades, mille suurus on kuni 8 õpilast;
- 3) soovitatavalt ruumis, kus on võimalik liikumist eeldavateks tegevusteks (nt rühmatööd, õppemängud) inventari ümber paigutada;
- 4) ruumis, kus saab kasutada digitehnoloogiat, -keskkondi ja -materjale;
- 5) kasutades ka koolivälise füüsiliste ja digiõppekeskkondade võimalusi, nt muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega, et rakendada õppimist toetavaid ja mitmekesistavaid õppevorme (nt projekt-, õues- ja reisiõpe).

2. Ainekava

2.1 Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud

II kooliaste	III kooliaste
<p>Õpilane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) saab kuulates aru õpitud sõnadest ja lühikestest lausetest, kui räägitakse aeglaselt, hääldab õigesti õpitud sõnu;2) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele;3) osaleb dialoogis õpitud lausemallide piires;4) teeb ära kirja õpitud lühikestest tekstidest;5) nimetab arve;6) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme;7) on saavutanud eel-A1 (Pre-A1) keeleoskustaseme.	<p>Õpilane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) saab kuulates aru lihtsate tekstide põhisisust õpitud sõnavara piires;2) oskab end suuliselt tutvustada, rääkida oma hobidest ja pereliikmetest õpitud lausemallide piires;3) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi sõnumeid;4) täidab lihtsat ankeeti isikuandmetega ja kirjutab näidise järgi lihtsaid sõnumeid;5) kasutab õpetaja juhendamisel endale sobivaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (sõnaraamatut, internetti);6) teab õpitava keele maa(de) kultuuri(de) põhijooni;7) on saavutanud A2-keeleoskustaseme.

2.2 Õppetegevus 5. klassis

5. klassis on võõrkeeletõpetus eelkõige propedeutilise suunitlusega: õpilasi valmistatakse ette keeleoskuse omandamiseks. Oluline on, et õpilased saaksid elementaarsed teadmised võõrkeeletõpetuse eripärast, et nad hakkaksid tajuma keelele omast kõla, intonatsiooni.

Võõrkeeletõpetuse eesmärk on õpetada kasutama keelt loomulikes suhtlusolukordades. Õpetaja ülesandeks on luua klassis võimalikult loomulik keelekeskkond. Sellele aitavad kaasa erinevad õppemeetodid, mille käigus kujundatakse suhtlus- ja käitumisoskusi. 5. klassis on esmatähtis kuulamisoskuse ja kuuldust arusaamise arendamine. Õpilasi õpetatakse aktiivselt

kuulama, eristama üksikuid sõnu ja väljendeid, aga ka hääletooni ja intonatsiooni. Kuulamisoskuse kujundamine on vahetult seotud matkimise ja järelkordamisega ning artikulatsiooniaparaadi arendamisega. Oluline on õpetada märkama ka kõneleja miimikat ja žeste, sest need toetavad kõne mõistmist. Õpilane omandab oskuse reageerida initsiatiivsele repliigile (küsimus, teade, korraldus). Õppetöös kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi, peamiseks õppemeetodiks on praktiline harjutamine. Olulisel kohal on tajutavate abivahendite kasutamine mälu arendamisel ja seoste loomise õpetamine.

5. klassi esimesel poolaastal võiks tunnis rõhk olla peamiselt kuulamisel, matkimisel ja suhtlemisel. Kasutada võimalikult palju videosid ja kuulamist, et õpilane harjuks inglise keele kõla ja intonatsiooniga. Tundi läbivaks meetodiks võiks olla dialoogide kuulamine, kordamine ja lõpuks ka ise koostamine. Olulisel kohal on ka erinevad laulud, luuletused ja salmid, mida saab kuulata, kooris ja individuaalselt korrata ning ka pähe õppida (vastavalt õpilaste individuaalsetele võimetele). Laulude ja luuletuste puhul tuleb silmas pidada, et teemad oleksid eakohased ja motiveerivad.

5. klassi teisest poolaastast võiks hakata tähelepanu pöörama sõnade õppimisele ja ka kirjapildile. Kindlasti peaks sellele eelnema selgitus, kuidas inglise keele kirjapilt ja hääldus teineteisest erinevad, nt luua olukord, kus lapsed saavad võrrelda kahte sõna, "tere" ja "hello", ning läbi selle selgitada, kuidas eesti keel ja inglise keel erinevad (hääldus ja kirjapilt).

Teisel poolaastal tuleks õpilastele tutvustada ka grammatikat. Sobivad teemade tutvustused ja harjutused leiab näiteks Raymond Murphy raamatust "Essential Grammar in Use", Cambridge University Press. Grammatikat tuleks samuti õpetada läbi suhtlemise ja dialoogide ning alustada tuleks alati näitega. Näiteks nii, et õpetaja loeb ette laused või kuulatatakse midagi või vaadatakse videot. Oluline on ka seoste loomine eesti keelega. Enne uue teema õppimist võiks korrata sama grammatikateemat eesti keeles ning luua seos, kas on sarnasusi inglise keelega või mitte.

Enne uute teemade õppimist inglise keele tunnis tuleb alati veenduda, et õpilane mõistab teemat eesti keeles - teab vastavat sõnavara, oskab õpitavat grammatilist konstruktsiooni eesti keeles. Pidev on lõiming emakeelega (võrdlemine, kõrvutamine, sarnasuste ja erinevuste otsimine ning nende teadvustamine).

2.3 Õppetegevus 6. klassis

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab kuulates aru õpitud sõnadest ja lühikestest lausetest, kui räägitakse aeglaselt, hääldab õigesti õpitud sõnu;
- 2) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele;
- 3) osaleb dialoogis õpitud lausemallide piires;
- 4) teeb ära kirja õpitud lühikestest tekstidest;
- 5) nimetab arve;
- 6) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme;
- 7) on saavutanud eel-A1 (Pre-A1) keeleoskustaseme.

6. klassis õpetatakse õpilasi kõnelemisoskuse arendamiseks kasutama kompensatoorseid strateegiaid (üle küsimine, uuesti alustamine) ja mitteverbaalseid väljendusvahendeid (žestid, miimika, imiteerimine). Mälu arendamisel, seoste loomise õpetamisel kasutatakse tajutavaid abivahendeid. Oluline on suulise eelnevuse printsiip: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

2.4 Õppetegevus 7. klassis

7. klassi lõpetaja saavutab A1 keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:

- 1) saab kuulates aru lihtsatest lausetest, kui vestluskaaslane räägib aeglaselt;
- 2) vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;
- 3) mõistab lugedes lühikese ja lihtsa teksti põhiideed ning -sõnumit;
- 4) suudab teha ära kirja;
- 5) kasutab õpetaja juhendamisel erinevaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (sõnaraamatut, internetti);
- 6) teab õpitava keele maa(de) põhiantmeid ja olulisemaid tähtpäevi.

A1 keeleoskustasemel saab õpilane aru ja kasutab ise õpitud sõnu, väljendeid ning lauseid. Antud tasemel ei saa veel rääkida keeleloomest ega teksti mõistmisest. Selles vanuseastmes hakkab õpilase tunnetustegevuse tase võimaldama tal aktiivsemalt ja

iseseisvamalt õpitegevuses osaleda. Peamiseks õppemeetodiks on jätkuvalt praktiline harjutamine. Kujundatakse elementaarne suhtlemiseks vajalik sõnavara. Kujundatakse kõnelemissoovi ja suhtlemisjulgust, arendatakse sõnade hääldus- ja kirjepildi kokku sobitamist, kujundatakse lugemisoskust.

Kõnelemisoskuse arendamiseks õpetatakse lapsi kasutama kompensatoorseid strateegiaid (üle küsimine, uuesti alustamine) ja mitteverbaalseid väljendusvahendeid (žestid, miimika, imiteerimine). Tajutavate abivahendite kasutamine mälu arendamisel, seoste loomise õpetamisel endiselt oluline. Samuti jätkuvalt oluline suulise eelnevuse printsiip: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi. Õpitakse moodustama ning kasutama grammatiliselt õigeid lauseid õpitud sõnavara ja keeleteadmiste piires. Keeletunnis arendatavad üldpädevused: suhtluspädevus, õpipädevus, kultuuri- ja väärtuspädevus.

2.5 Õppetegevus 8.-9. klassis

9. klassi lõpetaja saavutab A2 keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:

- 1) saab kuulates aru lihtsate tekstide põhisisust õpitud sõnavara piires;
- 2) oskab end suuliselt tutvustada, rääkida oma hobidest ja pereliikmetest õpitud lausemallide piires;
- 3) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi sõnumeid;
- 4) täidab lihtsat ankeeti isikuandmetega ja kirjutab näidise järgi lihtsaid sõnumeid;
- 5) kasutab õpetaja juhendamisel endale sobivaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (sõnaraamatut, internetti);
- 6) teab õpitava keele maa(de) kultuuri(de) põhijooni.

A2 keeleõppe tasemel moodustab õpilane ise lauseid ja suudab luua lühikesi tekste, kuigi viimased ei ole veel eriti sidusad. Ta saab aru autentsetest tekstidest, mis sisaldavad konkreetset teavet talle tuttavatel teemadel ja on lihtsas keeles. Põhiülesandeks on kõnekeele arendamine. Sellest tulenevalt kujundatakse kõnest ja tekstis arusaamist, ergutatakse kõnelemissoovi eluliselt vajalikes situatsioonides, õpitakse orienteeruma igapäevases võrkeelses teabes. Samuti õpitakse kasutama tõlkesõnaraamatuid ja internetti. Õpitakse ka lihtsamaid tarbekirja vorme täitma. Kujundatakse ja kinnistatakse võrkeele alaseid teadmisi ja oskusi, mis aitavad õpilasel toime tulla edaspidises iseseisvas elus. Jätkuvalt kujundatakse kõiki keele osaoskusi. Keeletunnis arendatavad üldpädevused: suhtluspädevus, õpipädevus, kultuuri- ja väärtuspädevus.